

Arrais batez, alan be,
—noiz, zelan, nok jakin?—
aizea ta ura biak
lagun barik zelaietan
ziran alkarrekin.

Aizeak ots: —«Nun dogu
adiakide lotsa?»
—«Ez dakit: nun dago»
—«Guazten bere billa
Ete aren otsa...?»

Aizeak zoli-zoli
Oiz tontor garaia
ta trokak dauz araka,
ura, ibar zokoz zoko
luzaro da saia.

Adur gaiztoz egirik
len-ekifaldia,
aizeak urari ben:
—«Ezer bai?» —«Ez, ba, maite»
—«Ikus daigun goia».

Aizeak ba-eban goi
naikoa istillurik;
ura be andik dabil,
laño mee ta odel illun,
ete dan aztarnik.

Alzenez, nekatuta,
urak aizeari:
—«Ai!, aurkitu al dozu
gure laguna?» —«Ez dot
ezer be nabaria»
—«Garbai bizitan, kutun,
daukagu biotza»
Baiña aren atz-izpirik
ez daukigun ezkeru,
alperrik gabiltza...

Lotsa gal ezberro,
geigo nok idoro?

Igotz

ERLEA TA ERLEROA

Orma gerizan, euzki begira,
Arto ta arkaziz gordea,
Erlauntza dago —enbor zakarra—
Erla langillez betea.

Erlauntz atean —ezkerrerantza—
Mamo bi dagoz katramil;
Zer darabilen jakin naiean
Ara eldu naz oin-ixil.

Erlategia beti izan yatzu
Lan-irrikaren eredu;
Baiña ba-dozuz an be alperrak
Liztor, ero, kulumiu.

—«Zergaitik, baiña, nozue jaurtzen?
—Oituka estu ernagi—
Zergaitik, esan, laga bear nik
Guztiona dan jauregi?
Zer txarrik egin ete yonat nik?
Iñor il? Ezer ebatsi?»

—«Ez, egia dok, —jalki erleak—,
Ez dok iñor il; ez ostu;
Baiña onik be, egin dok ezer?
Ezertan daukuk lagundu?
Emen gabiltzak, izerdi-jasaz,
Lanari bultza ezirik;
I harriz beti, epel-zerpela,
Ezri oratu barik».

—«Ori don zera, asarretzeko?
Ta ni, etxetik, bota nai?
Euzkiak berak ez al akatsik?
Itzal bage zugatzik bai?»

—«Ixillik ago, zaizaku ori,
Ez dokala ein kalterik,
Guk lorez lore xurgatutako
Ezti gorriaz aserik?
Eder yak iri nagi-bizitza.
Zertan aiz onen itxia?
Oa emendik, ta billa egik
Nekerik bako ogia».

Labur ta sarkor bai zala mintzo
Erlauntzeko zain maratza,
Alpertzarrari zurki emonik
Bizi-irakaspén garratza.

Igotz